

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน
ฉบับที่ ๕ / ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

“เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน” จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร บทความเชิงวิชาการของกลุ่มตรวจสอบภายใน หากท่านมีข้อติชมหรือต้องการแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาเกี่ยวกับงานตรวจสอบภายใน

โปรดติดต่อโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๑๘๓๐

เว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

Facebook ผ่านหน้าหลักของเว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน
หรือ www.facebook.com/DSD.Internalaudit

ในฉบับ ๕ บทความแนะนำการปฏิบัติงาน เรื่อง ๕
สาระน่ารู้ : การตรวจสอบพัสดุประจำปีและจำหน่ายพัสดุ
๕ บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

ประเภทสำนวน : ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (การเงิน การคลัง) เรื่อง ส่วนราชการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เป็นไปตามระเบียบ

สาระน่ารู้ : การบริหารพัสดุ

การตรวจสอบพัสดุประจำปีและจำหน่ายพัสดุ

วิธีการตรวจสอบพัสดุประจำปี

การดำเนินการตรวจสอบพัสดุประจำปีสามารถจำแนกได้ ๒ วิธี คือ

๑. การใช้บัญชีและทะเบียนเป็นหลัก
๒. การใช้การตรวจพัสดุที่พบจริงเป็นหลัก

การใช้บัญชีและทะเบียนเป็นหลัก

การตรวจสอบวิธีนี้ คณะกรรมการจะใช้บัญชีและทะเบียนวัสดุ อาคาร และสิ่งก่อสร้างเป็นหลัก โดยในเบื้องต้นจะต้องดำเนินการอย่างน้อย ดังนี้

๑. รวบรวมหลักฐานการจัดซื้อและการจัดจ้างของทั้งปีงบประมาณ หลักฐานการเบิก การจ่าย และโอน ตลอดจนการจำหน่ายพัสดุทั้งปีงบประมาณ

๒. ตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่พัสดุได้มีการบันทึกหลักฐานต่างๆ ตามข้อ ๑. ในบัญชีและทะเบียนครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

๓. พิสูจน์และยืนยันเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าข้อมูลที่ได้ตามข้อ ๑. และ ข้อ ๒. มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือได้

๔. ทำการตรวจสอบพัสดุที่ปรากฏตามบัญชีและทะเบียน

๔.๑ กรรมการทุกคนเข้าทำการตรวจสอบพัสดุ ณ ที่พัสดุ มีการใช้งานหรือระบุอายุที่จุดใดตามบัญชีและทะเบียน หรือ

๔.๒ กรรมการแต่ละคนทำการตรวจพัสดุที่อยู่ในการดูแลรับผิดชอบของตน (มีการแต่งตั้งกรรมการโดยพิจารณาจากบุคคลจากแต่ละฝ่ายที่มีพัสดุในความรับผิดชอบ) ในขั้นต้นแล้วคณะกรรมการทั้งหมดจะทำการสุ่มตรวจบางฝ่ายหรือเข้าทำการตรวจทุกฝ่าย (สุ่มตรวจบางรายการหรือทั้งหมดทุกรายการ)

๕. จัดทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่อผู้แต่งตั้ง

การใช้การตรวจพัสดุที่พบจริงเป็นหลัก

การตรวจสอบวิธีนี้ คณะกรรมการจะใช้วัสดุ อาคาร และสิ่งก่อสร้างที่ตรวจพบเป็นหลักและนำไปเปรียบเทียบกับบัญชี ทะเบียน หลักฐานการจัดซื้อจัดจ้างและเบิกจ่าย โดยในเบื้องต้นจะต้องดำเนินการอย่างน้อย ดังนี้

๑. ดำเนินการตรวจสอบพัสดุที่ปรากฏอยู่ในฝ่ายต่างๆ แล้วบันทึกผลการตรวจสอบที่ได้ไว้ใช้เป็นหลักในการตรวจเทียบกับบัญชีและทะเบียน

๑.๑ กรรมการทุกคนเข้าทำการตรวจสอบพัสดุ ณ ที่พัสดุ มีการใช้งานหรือระบุอายุที่จุดใดตามบัญชีและทะเบียน หรือ

๑.๒ กรรมการแต่ละคนทำการตรวจพัสดุที่อยู่ในการดูแลรับผิดชอบของตน (มีการแต่งตั้งกรรมการโดยพิจารณาจากบุคคลจากแต่ละฝ่ายที่มีพัสดุในความรับผิดชอบ) ในขั้นต้นแล้ว คณะกรรมการทั้งหมดจะทำการสุ่มตรวจบางฝ่ายหรือเข้าทำการตรวจทุกฝ่าย (สุ่มตรวจบางรายการหรือทั้งหมดทุกรายการ)

๒. รวบรวมหลักฐานการจัดซื้อ จัดจ้าง การเบิกจ่าย การโอน และการย้าย ตลอดจนการจำหน่ายพัสดุทั้งปีงบประมาณ
๓. ตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่พัสดุได้มีการบันทึกหลักฐานต่างๆ ตามข้อ ๑. และข้อ ๒. ในบัญชีและทะเบียนครบกัณฑ์และเป็นปัจจุบัน
๔. ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากข้อ ๑. กับข้อมูลจาก ข้อ ๓. ที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน
๕. จัดทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่อผู้แต่งตั้ง

จุดแข็งและจุดอ่อนของการใช้บัญชีและทะเบียนเป็นหลัก

จุดแข็ง	จุดอ่อน
- ใช้เวลาในการดำเนินงานเร็วกว่าวิธีการใช้การตรวจพัสดุที่ตรวจพบจริงเป็นหลัก	- ไม่สามารถทราบพัสดุที่ไม่ได้บันทึกในบัญชีและทะเบียน - ผลการตรวจสอบมีความเสี่ยงสูงที่จะมีโอกาสที่จะไม่ถูกต้องในกรณีที่ การบันทึกบัญชีและทะเบียนมีความผิดพลาดอย่างต่อเนื่องมาจากในอดีต - ไม่สามารถเป็นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือได้อย่างเพียงพอที่จะใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบพัสดุประจำปีสำหรับปีต่อไป

จุดแข็งและจุดอ่อนของการใช้การตรวจพัสดุที่ตรวจพบจริงเป็นหลัก

จุดแข็ง	จุดอ่อน
- สามารถตรวจพบพัสดุที่ไม่ปรากฏในบัญชีวัสดุและทะเบียนครุภัณฑ์ - สามารถใช้เป็นหลักฐานในการสืบค้นและจัดทำบัญชีและทะเบียนครุภัณฑ์ ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงและเป็นปัจจุบัน - ช่วยลดระยะเวลาของการตรวจสอบพัสดุประจำปีในปีต่อไป	- ใช้เวลาในการดำเนินการนานกว่าวิธีการใช้บัญชีและทะเบียนเป็นหลัก

บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล
ป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่สรพ. ๖๔/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๕/๕๓/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่๑๕/๒๕๕๖ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (การเงินการคลัง)

เรื่อง ส่วนราชการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เป็นไปตามระเบียบ

สรุปข้อเท็จจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ของสำนักงาน พบว่า มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมโครงการรณรงค์ A. เป็นเท็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๙๑,๐๖๙ บาทและมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓,๑๒๒ บาท เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๔,๑๙๑ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน –

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า เจ้าหน้าที่ไม่ได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๖ สำนักงานได้ดำเนินการฝึกอบรมตามโครงการ A. และมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ของสำนักงานแล้วพบว่า มีการเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามโครงการ A. ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เป็นเท็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๙๑,๐๖๙ บาท และมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. หัวหน้าสำนักงาน และนาง ข. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ เป็นเท็จ คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓,๑๒๒ บาท เป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๔,๑๙๑ บาท (๙๑,๐๖๙ + ๓๓,๑๒๒) โดยปรากฏรายละเอียดดังนี้

๑. กรณีเบิกค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามโครงการ A. โดยไม่ถูกต้อง เป็นเงินจำนวน ๙๑,๐๖๙ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ส่วนราชการได้อนุมัติงบประมาณปี ๒๕๔๖ ให้สำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการโครงการ จำนวน ๔๑๖,๐๐๐ บาท โดยนาย ร. ตำแหน่งนักวิชาการ และนาย พ. ตำแหน่งนักวิชาการหัวหน้ากลุ่ม เป็นผู้เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติดำเนินการ ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน ๑,๒๐๐ คน ณ ศาลากลางจังหวัด ซึ่งนาย ส. ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงาน (ในขณะนั้น) เป็นผู้อนุมัติโครงการ สำนักงานได้กำหนดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวโดยมีรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่าย แบ่งเป็นค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๆ ละ ๖๐ บาท จำนวน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๆ ละ ๑๕ บาท/มื้อ จำนวน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท ค่ายานพาหนะจำนวน ๑,๒๐๐ คน เป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท ค่าเช่าเต็นท์พร้อมติดตั้งรื้อถอนจำนวน ๒๐ หลัง เป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าเช่าเก้าอี้ จำนวน ๑,๒๐๐ ตัว เป็นเงินจำนวน ๓,๖๐๐ บาท ค่าจ้างเหมาตกแต่งสถานที่พร้อมทำความสะอาดเป็นเงินจำนวน ๒,๖๐๐ บาท ค่าจัดทำป้าย Cut Out จำนวน ๑ ป้ายพร้อมติดตั้งรื้อถอนเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ค่าวัสดุสำนักงาน (สำหรับฝึกอบรม) จำนวน ๕ รายการ คือ แฟ้มใส่เอกสารพลาสติก ปากกาฟิล์มถ่ายรูป กระดาษปกสี และกระดาษถ่ายเอกสาร เป็นเงินจำนวน ๑๙,๘๐๐ บาท รวม ๘ รายการ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๗๐,๐๐๐ บาท ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ตรวจสอบแล้วพบว่านาย พ. เป็นผู้ยืมเงิน และจัดทำใบสำคัญจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๐๔,๐๐๐ บาท ในรายการอาหารกลางวัน อาหารว่าง และเครื่องดื่ม และค่ายานพาหนะ ส่วนรายการค่าเช่าเต็นท์พร้อมติดตั้งรื้อถอน ค่าเช่าเก้าอี้ ค่าจ้างเหมาตกแต่งสถานที่พร้อมทำความสะอาด ค่าจัดทำป้าย Cut Out และค่าวัสดุสำนักงาน ให้เจ้าหน้าที่พัสดุประจำสำนักงานเป็นผู้ดำเนินการจำนวนเงิน ๖๖,๐๐๐ บาท โดยในส่วนของรายการที่อยู่ในความรับผิดชอบของนาย พ. แยกเป็นค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท และค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท มีนางสาว น. เป็นผู้รับเงินจากสำนักงาน เป็นเงินค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท ค่าพาหนะเหมาจ่าย มีผู้ลงลายมือชื่อรับเงินจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๆ ละ ๘๐ บาท (จำนวน ๑๒ อำเภอ ๆ ละ ๑๐๐ คน) รวมเป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท มีนาง ท. นักวิชาการ เป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายเงินทั้งเป็นลายลักษณ์อักษรและด้วยวาจา ส่วนการเบิกจ่ายค่าจัดทำป้าย Cut Out จำนวน ๑ ป้าย พร้อมติดตั้งรื้อถอนเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท นั้น จากผลการตรวจสอบโดยให้นาย ว. ช่างโยธา ๔ ได้ประมาณการค่าจัดทำตามรายละเอียดของสำนักงาน คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖,๑๔๑ บาท

จากการสอบถามเจ้าหน้าที่และผู้เข้าร่วมอบรมรวม ๑๒ อำเภอ ปรากฏว่า บุคคลส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ถ้าได้รับประทานอาหารจะเป็น อาหารกล่อง ราคาประมาณ ๒๐ - ๒๕ บาท และส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานของว่าง ถ้าได้รับประทานจะเป็นชานาเปา ไม่มีใครได้รับขนมวิซแต่ได้รับน้ำดื่มและน้ำส้มเกล็ดหิมะบ้าง น่าเชื่อว่า การเบิกจ่ายเงินในการดำเนินโครงการดังกล่าว เป็นค่าอาหารกลางวันที่ส่งจากร้านนางสาว น. ผู้รับเหมาทำอาหาร จำนวน ๕๐๐ กล่อง ๆ ละ ๒๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท ค่าอาหารว่างที่นาง ท. ส่งเป็นชานาเปาจากร้านชานาเปาฮ่องเต้จำนวน ๕๐๐ ลูก ๆ ละ ๕ บาท

เป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท น้ำแข็ง น้ำเปล่าเป็นขวด เป็นแก้วจากร้าน นาย C. เป็นเงินจำนวน ๕,๑๐๐ บาท รวมค่าอาหารว่าง และค่าเครื่องดื่มเป็นเงินจำนวน ๒๐,๑๐๐ บาท และค่ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๙๕,๕๐๐ บาท รวมค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่างค่าเครื่องดื่มและค่ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๑๑๕,๖๐๐ บาท และในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ สำนักงาน ส่งเงินคืนผู้เข้าอบรมที่เบิกน้ำกับหน่วยงานอื่นจำนวน ๗ ราย เป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๐ บาท ดังนั้น จึงเหลือเงินค่าใช้จ่ายเป็นเงิน จำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท (๒๐๔,๐๐๐ - ๑๑๕,๖๐๐ - ๑,๑๙๐) และการจัดทำป้าย Cut Out ในราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็นจำนวน ๓,๘๕๕ บาท (๓๐,๐๐๐ - ๒๖,๑๔๕) รวมเป็นเงินที่ทำให้ราชการเสียหายเป็นเงินจำนวน ๙๑,๐๖๕ บาท (๘๗,๒๑๐ + ๓,๘๕๕) และหลักฐานการจ่ายเงินใบสำคัญเป็นบิลเงินสดค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง และค่าเครื่องดื่มของนาง น. ซึ่งไม่ถูกต้อง ตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการพ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๒๒ เนื่องจากใบสำคัญที่เป็นใบเสร็จรับเงิน ซึ่งผู้รับเงินออกให้ไม่ระบุสถานที่อยู่หรือที่ทำการของผู้รับเงินและไม่มีการส่งคืนเงินยืมที่เหลือภายในกำหนดระยะเวลาเป็นการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๖๒ (๓) ซึ่งพิจารณาการกระทำและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

๑.๑ การเบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง ค่าเครื่องดื่ม และค่ายานพาหนะโดยไม่ถูกต้อง เป็นเงิน จำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท

๑) นาย พ. ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๗ ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่ม เป็นผู้รับรองโครงการดังกล่าวตามที่นาย ร. ตำแหน่ง นักวิชาการ ๖ เป็นผู้เสนอและเป็นผู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการตามโครงการ A. ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ บาท รวมถึงจัดทำใบสำคัญและตรวจสอบหลักฐานเพื่อหักล้างเงินยืม โดยการหักล้างเงินยืมตามรายละเอียดของ โครงการดังกล่าวระบุว่า ค่าอาหารกลางวันจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท และค่ายานพาหนะจำนวน ๑,๒๐๐ คน เป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ บาท ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการฝึกอบรมตามโครงการ A. เจ้าหน้าที่สำนักงาน และ ผู้เข้าร่วมอบรมรวม ๑๒ อำเภอ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ถ้าได้รับประทานอาหารจะเป็นอาหารกล่องราคา ประมาณ ๒๐ - ๒๕ บาท และส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานของว่าง ถ้าได้รับประทานจะเป็นซาลาเปา ไม่มีใครได้รับ แขนวิชแต่ ได้รับน้ำดื่ม และน้ำส้มเกล็ดหิมะบ้าง จึงเห็นว่าการเบิกจ่ายเงินเป็นค่าอาหารกลางวันที่สั่งจากร้านนางสาว น. ผู้รับเหมาทำอาหาร จำนวน ๕๐๐ กล่อง ๆ ละ ๒๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท ค่าอาหารว่างที่นาง ท. สั่งเป็นซาลาเปาจากร้านซาลาเปา ฮ่องเต๋จำนวน ๕๐๐ ลูก ๆ ละ ๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท น้ำแข็ง น้ำเปล่าเป็นขวด เป็นแก้วจากร้าน เป็นเงินจำนวน ๕,๑๐๐ บาท และค่ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๙๕,๕๐๐ บาท รวมค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง ค่าเครื่องดื่มและ ค่ายานพาหนะ เป็นเงินจำนวน ๑๑๕,๖๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าวและใน วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ สำนักงาน ส่งเงินคืนผู้เข้าอบรมที่เบิกน้ำกับหน่วยงานอื่นจำนวน ๗ ราย เป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๐ บาท จึงเหลือเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องนำส่งคืนเป็นเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท (๒๐๔,๐๐๐ - ๑๑๕,๖๐๐ - ๑,๑๙๐) พฤติการณ์ถือเป็นการ กระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาย พ. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการ กระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖,๑๖๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) นาย ร. ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๖ เป็นผู้รับผิดชอบและเขียนโครงการ A. เป็นผู้เสนอโครงการต่อ นาย พ. และทำหน้าที่ติดต่อจัดหาอาหารกลางวัน อาหารว่าง และเครื่องดื่ม รวมถึงทำหน้าที่รับรองเอกสารเกี่ยวกับการ เบิกจ่ายเงิน โดยการหักล้างเงินยืม ตามรายละเอียดของโครงการดังกล่าวระบุว่า ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและค่าเครื่องดื่มจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท และ ค่ายานพาหนะจำนวน ๑,๒๐๐ คน เป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ บาท ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏ ว่า ในการฝึกอบรมตามโครงการ A. เจ้าหน้าที่สำนักงาน และผู้เข้าร่วมอบรมรวม ๑๒ อำเภอ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหาร กลางวัน ถ้าได้รับประทานอาหารจะเป็นอาหารกล่อง ราคาประมาณ ๒๐ - ๒๕ บาท และส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานของว่าง ถ้าได้รับประทานจะเป็นซาลาเปา ไม่มีใครได้รับแขนวิชแต่ได้รับน้ำดื่มและน้ำส้มเกล็ดหิมะบ้าง จึงเห็นว่า การเบิกจ่ายเงิน เป็นค่า

อาหารกลางวัน ที่สั่งจากร้านนางสาว น. ผู้รับเหมาทำอาหารจำนวน ๕๐๐ กล่อง ๆ ละ ๒๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท ค่าอาหารว่างที่นาง ท. สั่งเป็นซาลาเปาจากร้านซาลาเปาห้องเต้จำนวน ๕๐๐ ลูก ๆ ละ ๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท น้ำแข็งน้ำเปล่าเป็นขวด เป็นแก้วจากร้านนาย C. เป็นเงินจำนวน ๕,๑๐๐ บาท และค้ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๙๕,๕๐๐ บาท รวมค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง ค่าเครื่องดื่ม และค้ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๑๑๕,๖๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าว และในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ สำนักงานส่งเงินคืน ผู้เข้าอบรมที่เบิกน้ำกับหน่วยงานอื่นจำนวน ๗ รายเป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๐ บาท จึงเหลือเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องนำส่งคืน เป็นเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท (๒๐๔,๐๐๐ - ๑๑๕,๖๐๐ - ๑,๑๙๐) พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ร. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๕ ของเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๐,๕๒๓.๕๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓) นาง ท. ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ๖ว ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเรื่องการจ่ายเงินโครงการ A. ทั้งเป็นลายลักษณ์อักษรและด้วยวาจา และทำหน้าที่รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว โดยการหักล้างเงินยืมตามรายละเอียดของโครงการดังกล่าวระบุว่า ค่าอาหารกลางวัน จำนวน ๑,๒๐๐ คน ๑ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจำนวน ๑,๒๐๐ คน ๒ มื้อ เป็นเงินจำนวน ๓๖,๐๐๐ บาท และค้ายานพาหนะสำหรับเกษตรกรจำนวน ๑,๒๐๐ คน เป็นเงินจำนวน ๙๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๐๔,๐๐๐ บาท ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการฝึกอบรมตามโครงการ A. เจ้าหน้าที่สำนักงาน และผู้เข้าร่วมอบรมรวม ๑๒ อำเภอ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ถ้าได้รับประทานอาหารจะเป็นอาหารกล่อง ราคาประมาณ ๒๐ - ๒๕ บาท และส่วนใหญ่ไม่ได้รับประทานของว่าง ถ้าได้รับประทานจะเป็นซาลาเปาไม่มีใครได้รับขนมวิซแต่ได้รับน้ำดื่มและน้ำส้มเกร็ดหิมะบ้าง จึงเห็นว่า การเบิกจ่ายเงินเป็นค่าอาหารกลางวัน ที่สั่งจากร้านนางสาว น. ผู้รับเหมาทำอาหารจำนวน ๕๐๐ กล่อง ๆ ละ ๒๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๒,๕๐๐ บาท ค่าอาหารว่างที่นาง ท. สั่งเป็นซาลาเปาจากร้านซาลาเปาห้องเต้จำนวน ๕๐๐ ลูก ๆ ละ ๕ บาท เป็นเงินจำนวน ๒,๕๐๐ บาท น้ำแข็งน้ำเปล่า เป็นขวดเป็นแก้วจากร้าน นาย C. เป็นเงินจำนวน ๕,๑๐๐ บาท และค้ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๙๕,๕๐๐ บาท รวมค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง ค่าเครื่องดื่ม และค้ายานพาหนะเป็นเงินจำนวน ๑๑๕,๖๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่าย ตามโครงการดังกล่าว และในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ สำนักงานส่งเงินคืนผู้เข้าอบรมที่เบิกน้ำกับหน่วยงานอื่นจำนวน ๗ ราย เป็นเงินจำนวน ๑,๑๙๐ บาท ดังนั้น จึงเหลือเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องนำส่งคืน เป็นเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท (๒๐๔,๐๐๐ - ๑๑๕,๖๐๐ - ๑,๑๙๐) พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ท. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๕ ของเงินจำนวน ๘๗,๒๑๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๐,๕๒๓.๕๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๒ การเบิกค่าจัดทำป้าย Cut Out พร้อมติดตั้งและรื้อถอน ขนาด ๔.๘ x ๑๔.๔ เมตร จำนวน ๑ ป้าย ในราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็นจำนวน ๓,๘๕๙ บาท

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ก. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินและทำหน้าที่ในการจัดหาพัสดุ ตามโครงการ A. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยนาง ก. นำสเปกจัดทำ Cut Out ไปให้ร้าน A. กับร้าน B. ทำใบประมาณการหรือใบเสนอราคาส่งให้นาง ก. ซึ่งร้าน A. เสนอราคาต่ำกว่าร้าน B. นาง ก. จึงตกลงราคาจ้างกับร้าน A. ต่อมาเมื่อผู้รับจ้างได้จัดทำป้ายเสร็จสิ้นแล้วนาง ก. จึงทำใบตรวจรับงานจ้างแล้วนำไปให้คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง เพื่อตรวจสอบ จากนั้นนาง ก. ได้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินซึ่งตามรายละเอียดค่าจัดทำป้าย Cut Out โครงการ A. จำนวน ๑ ป้าย พร้อมติดตั้งรื้อถอนระบุเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ผลการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ปรากฏข้อเท็จจริงว่านาย ว. ช่างโยธา ๔ ได้ประมาณการค่าจัดทำตามรายละเอียดของสำนักงาน คิดเป็นเงินจำนวน ๒๖,๑๔๑ บาท จึงเป็นการจัดทำป้าย Cut Out ในราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็น

จำนวน ๓,๘๕๙ บาท (๓๐,๐๐๐ - ๒๖,๑๔๑) พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ภ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๓,๘๕๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. หัวหน้าสำนักงานและนาง ช. เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ โดยไม่ถูกต้อง เป็นเงินจำนวน ๓๓,๑๒๒ บาท

๒.๑) การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. หัวหน้าสำนักงาน เป็นเงินจำนวน ๒๔,๕๒๒ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๖ สำนักงานได้มีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. เป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าที่พักซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า จากรายละเอียดการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ ปีงบประมาณ ๒๕๔๖ โดยเปรียบเทียบจากบันทึกการใช้รถยนต์กับการเบิกน้ำมันเชื้อเพลิงจริง พบว่า น้ำมันเชื้อเพลิงที่เบิกมากกว่าระยะทางที่ใช้รถยนต์ เนื่องจากสำนักงานเกษตรจังหวัดไม่จัดให้มีระบบการควบคุมการใช้รถยนต์ของทางราชการและการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงไม่ระบุจำนวนลิตรที่อนุมัติให้ไปเติม จากการตรวจสอบปรากฏว่า มีการนำรถยนต์ของทางราชการเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๕ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๓,๐๑๒ บาท และเดินทางไปกรุงเทพฯ จำนวน ๗ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๕,๓๑๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๓๒๒ บาท (๓,๐๑๒ + ๕,๓๑๐) ซึ่งในวันที่เดินทางไปราชการและพักค้างปฏิบัติราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานครดังกล่าว กลับมีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊ม โดยนาย ส. เป็นผู้สั่งจ่ายในใบสั่งจ่ายน้ำมัน และมีการเติมน้ำมันในเวลาราชการ คือ ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. และจากการตรวจสอบหลักฐานค่าเช่าที่พักของนาย ส. ในการเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่ได้เบิกค่าเช่าที่พักโรงแรม จำนวน ๑๐ ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๕,๓๐๐ บาท ซึ่งนาย ก. ตำแหน่งลูกจ้างประจำ พนักงานขับรถยนต์ ให้ถ้อยคำว่าการเดินทางไปราชการที่จังหวัดเชียงใหม่ นาย ก. และนาย ส. ได้พักค้างที่บ้านลูกเขยนาย ส. ที่แม่โจ้จังหวัดเชียงใหม่ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๖ นาย ก. ไม่ทราบว่ามีการเบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนาย ก. เคยเห็นนาย ส. แวะเข้าโรงแรมหลายครั้ง โดยไม่ได้พักค้างที่โรงแรมแต่ไม่ทราบว่าเข้าไปทำอะไรโดยนาง ช. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป จะเป็นผู้ทำรายงานการเดินทางไปราชการให้ทั้งของนาย ส. และของนาย ก. ซึ่งนาง ช. นำเอกสารมาให้ นาย ก. ลงลายมือชื่อรับเงินทุกครั้ง โดยนาย ก. ไม่ได้ดูรายละเอียดว่าเบิกเงินไปไหนบ้างนาย ก. ได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงจากนาง ป. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ส่วนค่าที่พักของนาย ส. และของนาย ก. ปรากฏว่านาง ช. รับไปทั้งหมด ส่วนกรณีที่นาง ศ. ผู้จัดการโรงแรมให้ถ้อยคำว่าการเข้าพักที่โรงแรมจริงนั้น พยานบุคคลที่นาง ศ. กล่าวอ้างคือนาย จ. เป็นผู้ลงทะเบียนรับการเข้าพักในโรงแรมได้เสียชีวิตไปแล้วและผู้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ใด น่าจะเป็นลูกจ้างที่นาย จ. จ้างซึ่งได้ลาออกไปหมดแล้วไม่สามารถติดตามได้ รวมทั้งโรงแรมไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นสถานประกอบการโรงแรมจากทางราชการ และไม่สามารถส่งมอบสำเนาเอกสารให้ตรวจสอบได้และนาย ส. ได้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยที่มีได้เดินทางไปราชการจริง คือในวันที่ ๒๔ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. เบิกค่าใช้จ่ายเพื่อประชุมสัมมนาการประชุมผลเคลื่อนที่ (MU) เป็นเงินจำนวน ๙๐๐ บาท (เฉพาะเบี้ยเลี้ยง) ซึ่งนาย ต. นาย ล. นาย ข. และนาย ค. ผู้เข้าอบรมประชุมสัมมนาด้วยต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าไม่เห็นนาย ส. ในที่ประชุม และในบัญชีการลงลายมือชื่อของผู้เข้าอบรมไม่มีชื่อนาย ส. จึงเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริง กรณีถือเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๕๒๒ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑) นาย ส. ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานในฐานะผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ปฏิบัติราชการและควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ส. นำรถยนต์ของทางราชการไปจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๕ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๓,๐๑๒ บาท และไปกรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ ครั้ง เบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๕,๓๑๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๓๒๒ บาท (๓,๐๑๒ + ๕,๓๑๐) ซึ่งในวันที่เดินทางไปราชการและพักค้างปฏิบัติราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานคร ดังกล่าว กลับมีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊ม โดยนาย ส. เป็นผู้สั่งจ่ายในใบสั่งจ่ายน้ำมัน และมีการเติมน้ำมันในเวลาราชการ คือ ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการที่

นาย ส. ไม่จัดระบบควบคุมการใช้รถยนต์ของทางราชการและการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นไปโดยถูกต้องตามที่นาย ส. ลงลายมือชื่อส่งจ่ายน้ำมันไว้ล่วงหน้าให้กับเจ้าหน้าที่การเงินไว้ครั้งละหลายๆ ฉบับ โดยมีได้ลงวันที่ และหมายเลขรถยนต์ไว้ โดยอ้างว่าเพื่อนำไปให้กับเจ้าหน้าที่เมื่อมีกรณีงานเร่งด่วนที่ต้องใช้รถยนต์ของทางราชการ เพื่อไปราชการจึงเป็นเหตุผลที่ไม่อาจรับฟังได้ และนาย ส. ได้เบิกค่าเช่าที่พักโรงแรมจำนวน ๑๐ ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๕,๓๐๐ บาท โดยที่ไม่ได้เข้าพักจริงนอกจากนี้ นาย ส. ได้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยที่ไม่ได้เดินทางไปราชการจริง คือในวันที่ ๒๔ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. เบิกค่าใช้จ่ายเพื่อประชุมสัมมนาการประเมินผลเคลื่อนที่ (MU) เป็นเงินจำนวน ๙๐๐ บาท (เฉพาะเบี้ยเลี้ยง) รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๕๒๒ บาท (๘,๓๒๒ + ๑๕,๓๐๐ + ๙๐๐) กรณีถือเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ส่วนราชการความเสียหายจึงให้นาย ส. รับผิดชอบใช้เต็มจำนวน ๒๔,๕๒๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินดังกล่าวจะต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องตามระเบียบก่อนการเบิกจ่ายเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่นาย ส. เดินทางไปราชการและพักค้างปฏิบัติราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพฯ ซึ่งมีการเบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๘,๓๒๒ บาท แต่ปรากฏว่ามีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊มในเวลาราชการ คือ ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. และในการเบิกจ่ายเงินค่าที่พักโรงแรมของนาย ส. จำนวน ๑๐ ครั้ง โดยไม่ปรากฏเอกสารการเข้าพักโรงแรมดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๑๕,๓๐๐ บาท และมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของนาย ส. โดยที่ไม่ได้เดินทางไปราชการจริง คือในวันที่ ๒๔ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. เบิกค่าใช้จ่ายเพื่อประชุมสัมมนาการประเมินผลเคลื่อนที่ (MU) เป็นเงินจำนวน ๙๐๐ บาท (เฉพาะเบี้ยเลี้ยง) รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๕๒๒ บาท (๘,๓๒๒ + ๑๕,๓๐๐ + ๙๐๐) การที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินไม่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้ทักท้วง หรือระงับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดีพฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของเงินจำนวน ๒๔,๕๒๒ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๔,๗๑๓.๒๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓) เจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวจะต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องตามระเบียบก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่นาย ส. เดินทางไปราชการและพักค้างปฏิบัติราชการอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพฯ ซึ่งมีการเบิกค่าน้ำมันเป็นเงินจำนวน ๘,๓๒๒ บาท แต่ปรากฏว่ามีการสั่งเติมน้ำมันที่ปั๊มในเวลาราชการ คือ ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. และในการเบิกจ่ายเงินค่าที่พักโรงแรมของนาย ส. จำนวน ๑๐ ครั้ง โดยไม่ปรากฏเอกสารการเข้าพักโรงแรมดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๑๕,๓๐๐ บาท และมีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของนาย ส. โดยที่ไม่ได้เดินทางไปราชการจริง คือในวันที่ ๒๔ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. เบิกค่าใช้จ่ายเพื่อประชุมสัมมนาการประเมินผลเคลื่อนที่ (MU) เป็นเงินจำนวน ๙๐๐ บาท (เฉพาะเบี้ยเลี้ยง) รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๔,๕๒๒ บาท (๘,๓๒๒ + ๑๕,๓๐๐ + ๙๐๐) การที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินไม่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้สั่งระงับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวแต่อย่างไรก็ดีพฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของเงินจำนวน ๒๔,๕๒๒ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๙,๘๐๘.๘๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒) การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาง ข. เป็นเงินจำนวน ๘,๖๐๐ บาท

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๖ สำนักงานได้มีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาง ข. เป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและค่าที่พักซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ของสำนักงาน แล้วพบว่า ในการเดินทางไปราชการที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดนาง ข. นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าน้ำมันที่ปั๊มน้ำมันมาเบิกจำนวน ๒ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท คือวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท และวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท ซึ่งนาย ก. พนักงานขับรถและนาย พ. ยืนยันว่า

ถ้าไปราชการกรุงเทพมหานคร ต้องเติมน้ำมันเต็มถังก่อนเดินทางและเติมเที่ยวกลับที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและไม่เคยเติมน้ำมันที่จังหวัดนครสวรรค์ประกอบกับวันเดินทางไปราชการต่างจังหวัดมีหลักฐานการเติมน้ำมันที่ปั๊มซึ่งจากการทดสอบรถยนต์ที่ใช้ในการเดินทางไปราชการ พบว่า ระยะทาง ๘.๖๓ กิโลเมตร ใช้น้ำมัน ๑ ลิตร ระยะทางพิจิตร - นครสวรรค์ ประมาณ ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร เมื่อเติมน้ำมันเต็มถังจากจังหวัดพิจิตรประมาณ ๖๐ ลิตร เมื่อถึงจังหวัดนครสวรรค์จะใช้น้ำมันเพียง ๑๐ ลิตร กว่า จากหลักฐานการเติมน้ำมันของนาง ช. ปรากฏว่ามีการเติมน้ำมันอีกประมาณ ๓๐ - ๔๐ ลิตร จึงไม่น่าเชื่อว่าบิลน้ำมันดังกล่าวเป็นบิลที่เติมน้ำมันเพื่อนำรถราชการไปราชการจริง จึงเป็นการเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงเกินความเป็นจริงเป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท และนาง ช. ได้นำหลักฐานค่าเช่าที่พักจากโรงแรมมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและนาย ก. แต่ไม่ได้พักจริงและเดินทางโดยรถยนต์มีนาย ก. เป็นพนักงานขับรถยนต์จำนวน ๔ ครั้ง คือวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท และวันที่ ๒๑ - ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๗,๑๐๐ บาท ซึ่งขัดกับหลักฐานการใช้รถยนต์ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัด พ. ซึ่งนาย ก. ยืนยันว่าตนไม่เคยพักที่โรงแรมโดยนาง ช. เป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางและนาง ช. ได้เบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๓๐๐ บาท ทั้งที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงาน โดยเขียนรายงานการเดินทางไปราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อสอบคัดเลือกเลื่อนระดับให้สูงขึ้นโดยใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน xx xxxx ในวันที่ ๑๓ - ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ออกเดินทางในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. เดินทางกลับวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๒๐.๐๐ น. โดยนาง ป. ผู้ร่วมงานยืนยันว่าในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ นาง ช. มาปฏิบัติงานที่สำนักงานและนาย ก. ลงชื่อมาปฏิบัติงานในวันดังกล่าวด้วยและมีหลักฐานยืนยันว่านาย ก. ไปถอนเงินจากธนาคาร และขับรถยนต์คันดังกล่าวไปราชการกับนาย ส. ที่จังหวัด ช. จึงเป็นการทำหลักฐานการจ่ายเงินเกินกว่าความเป็นจริง กรณีถือเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๘,๖๐๐ บาท (๑,๒๐๐ + ๗,๑๐๐ + ๓๐๐) ซึ่งพิจารณาการกระทำและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑) นาง ช. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงาน นาง ช. นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าน้ำมันที่ปั๊มน้ำมันมาเบิกจำนวน ๒ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท คือวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท และวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นการเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงเกินความเป็นจริงโดยปราศจากเหตุผลความจำเป็น และนาง ช. ได้นำหลักฐานค่าเช่าที่พักจากโรงแรม มาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับตนเอง และนาย ก. พนักงานขับรถยนต์ จำนวน ๔ ครั้ง คือวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท และวันที่ ๒๑ - ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๗,๑๐๐ บาท ซึ่งขัดกับหลักฐานการใช้รถยนต์ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัด พ. และนาง ช. ได้เบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๓๐๐ บาท ทั้งที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงาน โดยเขียนรายงานการเดินทางไปราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อสอบคัดเลือกเลื่อนระดับให้สูงขึ้นโดยใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน xx.xxxx ในวันที่ ๑๓ - ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ออกเดินทางในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. เดินทางกลับวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๒๐.๐๐ น. แต่ปรากฏว่าในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ นาง ช. มาปฏิบัติงานที่สำนักงาน และนาย ก. พนักงานขับรถยนต์ลงชื่อมาปฏิบัติงานในวันดังกล่าวด้วยและนาย ก. ไปถอนเงินจากธนาคารและขับรถยนต์คันดังกล่าวไปราชการกับนาย ส. ที่จังหวัด ช. รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๖๐๐ บาท (๑,๒๐๐ + ๗,๑๐๐ + ๓๐๐) กรณีถือเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ช. รับผิดชอบใช้เต็มจำนวน ๘,๖๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาง ช. โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินดังกล่าวจะต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องตามระเบียบก่อนการเบิกจ่ายเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ช. ทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าน้ำมันที่ปั๊มน้ำมันมาเบิกจำนวน ๒ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท คือวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท และวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นการเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงเกินความเป็นจริงและนาง ช. ได้นำหลักฐานค่าเช่าที่พักจากโรงแรมมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและนาย ก. พนักงานขับรถจำนวน ๔ ครั้ง คือวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท และวันที่ ๒๑ - ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๗,๑๐๐ บาท ซึ่งขัดกับหลักฐานการใช้รถยนต์ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัด พ. และนาง ช. ได้เบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๓๐๐ บาท ทั้งที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงานโดยเขียน

รายงานการเดินทางไปราชการกรุงเทพมหานครเพื่อสอบคัดเลือกเลื่อนระดับให้สูงขึ้น โดยใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน xxxxx ในวันที่ ๑๓ - ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ ออกเดินทางในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. เดินทางกลับวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ เวลา ๒๐.๐๐ น. ทั้งที่ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ นาง ช. มาปฏิบัติงานที่สำนักงานและนาย ก. พนักงานขับรถยนต์ลงชื่อมาปฏิบัติงานในวันดังกล่าวด้วยและนาย ก. ไปถอนเงินจากธนาคารและขับรถยนต์คันดังกล่าวไปราชการกับ นาย ส. ที่จังหวัด ช. รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๖๐๐ บาท (๑,๒๐๐ + ๗,๑๐๐ + ๓๐๐) การที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้ทักท้วงหรือสั่งระงับการเบิกจ่ายดังกล่าวแต่อย่างใด พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของเงินจำนวน ๘,๖๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๕,๑๖๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓) เจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาง ช. โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายดังกล่าวจะต้องตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องตามระเบียบก่อนอนุมัติเบิกจ่ายเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ช. นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าน้ำมันที่ปั้มน้ำมันมาเบิกจำนวน ๒ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท คือวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท และวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นการเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสูงเกินความเป็นจริงและนาง ช. ได้นำหลักฐานค่าเช่าที่พักจากโรงแรมมาประกอบการเบิกจ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและนาย ก. พนักงานขับรถจำนวน ๔ ครั้ง คือวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๐๐ บาท และวันที่ ๒๑ - ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๗,๑๐๐ บาท ซึ่งขัดกับหลักฐานการใช้รถยนต์ว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ที่จังหวัด พ. และนาง ช. ได้เบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๓๐๐ บาท ทั้งที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดโดยเขียนรายงานการเดินทางไปราชการกรุงเทพมหานครเพื่อสอบคัดเลือกเลื่อนระดับให้สูงขึ้น โดยใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน xx xxxx ในวันที่ ๑๓ - ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ ออกเดินทางในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. เดินทางกลับวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ เวลา ๒๐.๐๐ น. ทั้งที่ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ นาง ช. มาปฏิบัติงานที่สำนักงานและนาย ก. พนักงานขับรถยนต์ลงชื่อมาปฏิบัติงานในวันดังกล่าวด้วยและนาย ก. ไปถอนเงินจากธนาคารและขับรถยนต์คันดังกล่าวไปราชการกับนาย ส. ที่จังหวัด ช. รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๖๐๐ บาท (๑,๒๐๐ + ๗,๑๐๐ + ๓๐๐)การที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินไม่ได้ตรวจเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายให้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ได้ระงับการเบิกจ่ายดังกล่าวแต่อย่างใดพฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ส่วนราชการได้รับความเสียหาย จึงให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่อนุมัติการเบิกจ่ายเงินรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของเงินจำนวน ๘,๖๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓,๔๔๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

หากส่วนราชการได้รับเงินชดเชยคืนจากนาย ส. หัวหน้าสำนักงาน และนาง ช. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงิน และเจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคคลทั้งสองได้ชดเชยไว้เกินจำนวนความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินและเจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคคลทั้งสองตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคน

เนื่องจากการสอบสวนเรื่องนี้ได้สอบปากคำเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินและเจ้าหน้าที่ผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนาย ส. และนาง ช. จึงขอให้ส่วนราชการให้โอกาสเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน และหากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดที่จะทำให้ความเห็นของกระทรวงการคลังเปลี่ยนแปลงไปก็ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้จัดทำ	นางสาวพัทยา	ประมาณ	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ผู้สอบทาน	นางสาวมณี	หัสชู	นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน
ฉบับที่ ๖ / ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

“เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน” จัดทำขึ้น
เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร บทความเชิง
วิชาการของกลุ่มตรวจสอบภายใน หากท่านมีข้อติชมหรือ
ต้องการแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาเกี่ยวกับงานตรวจสอบ
ภายใน

โปรดติดต่อโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๑๘๓๐

เว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

Facebook ผ่านหน้าหลักของเว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน
หรือ www.facebook.com/DSD.Internalaudit

ในฉบับ ๖ บทความแนะนำการปฏิบัติงาน เรื่อง ๖

สาระน่ารู้ : การจำหน่ายพัสดุ

๖ บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมา
ภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความ
รับผิดทางแพ่ง

ประเภทสำนวน : ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ เรื่อง
องค์การบริหารส่วนตำบล เบิกจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบ
ของทางราชการ ความเสียหาย ๕,๑๔๑,๖๗๗.๑๘ บาท

สาระน่ารู้ : การบริหารพัสดุ

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อ
จัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐
ข้อ ๒๑๕ (การจำหน่ายพัสดุ)

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและ
การบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๙

การบริหารพัสดุ

ส่วนที่ ๔ การจำหน่ายพัสดุ

ข้อ ๒๑๕ หลังจากการตรวจสอบแล้ว พัส্তুใดหมดความจำเป็น
หรือหากใช้ในหน่วยงานของรัฐต่อไปจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
ให้เจ้าหน้าที่เสนอรายงานต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เพื่อพิจารณา
สั่งให้ดำเนินการตามวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ขาย ให้ดำเนินการขายโดยวิธีทอดตลาดก่อน แต่ถ้าขายโดยวิธี
ทอดตลาดแล้วไม่ได้ผลดีให้นำวิธีที่กำหนดเกี่ยวกับการซื้อมาใช้
โดยอนุโลม เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(ก) การขายพัสดุครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาซื้อหรือได้มารวมกันไม่เกิน
๕๐๐,๐๐๐ บาท จะขายโดยวิธีเฉพาะเจาะจงโดยการเจรจาตกลงราคา
กันโดยไม่ต้องทอดตลาดก่อนก็ได้

(ข) การขายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การสถาน
สาธารณกุศลตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ขายโดยวิธี
เฉพาะเจาะจงโดยการเจรจาตกลงราคากัน

(ค) การขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่
แท็บเล็ต ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่หน่วยงานของรัฐมอบให้ไว้ใช้งานใน
หน้าที่ เมื่อบุคคลดังกล่าวพ้นจากหน้าที่หรืออุปกรณ์ดังกล่าว
พ้นระยะเวลาการใช้งานแล้ว ให้ขายให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยวิธี
เฉพาะเจาะจงโดยการเจรจาตกลงราคากัน

การขายโดยวิธีทอดตลาดให้ถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายทำการประเมินราคาทรัพย์สิน
ก่อนการประกาศขายทอดตลาด กรณีที่เป็นพัสดุที่มีการจำหน่าย
เป็นการทั่วไปให้พิจารณาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด หรือราคา
ท้องถิ่นของสภาพปัจจุบันของพัสดุนั้น ณ เวลาที่จะทำการขาย และ
ควรมีการเปรียบเทียบราคาตามเหมาะสม กรณีที่เป็นพัสดุที่ไม่มี
การจำหน่ายทั่วไปให้พิจารณาราคาตามลักษณะ ประเภท ชนิดของ
พัสดุ และอายุการใช้งาน รวมทั้งสภาพและสถานที่ตั้งของพัสดุด้วย
ทั้งนี้ ให้เสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาให้ความเห็นชอบราคา
ประเมินดังกล่าวโดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐด้วย

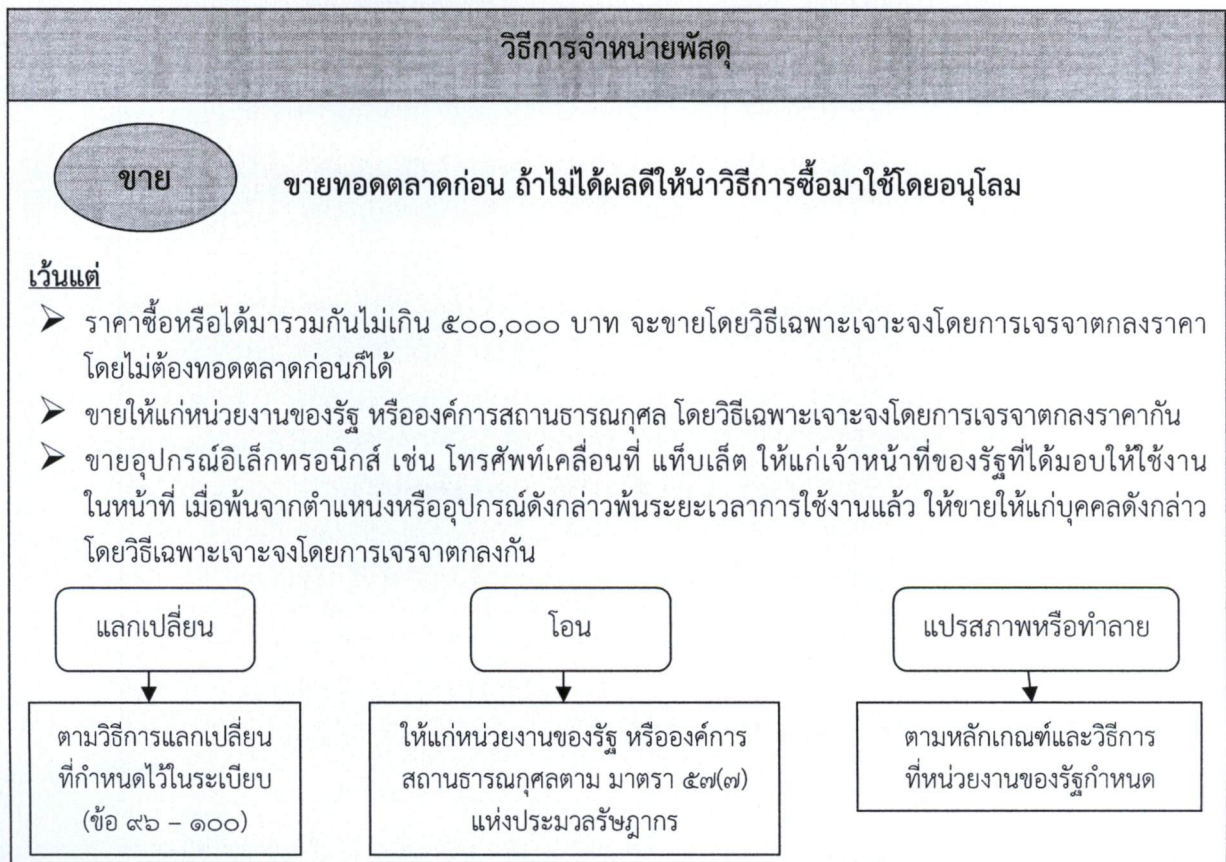
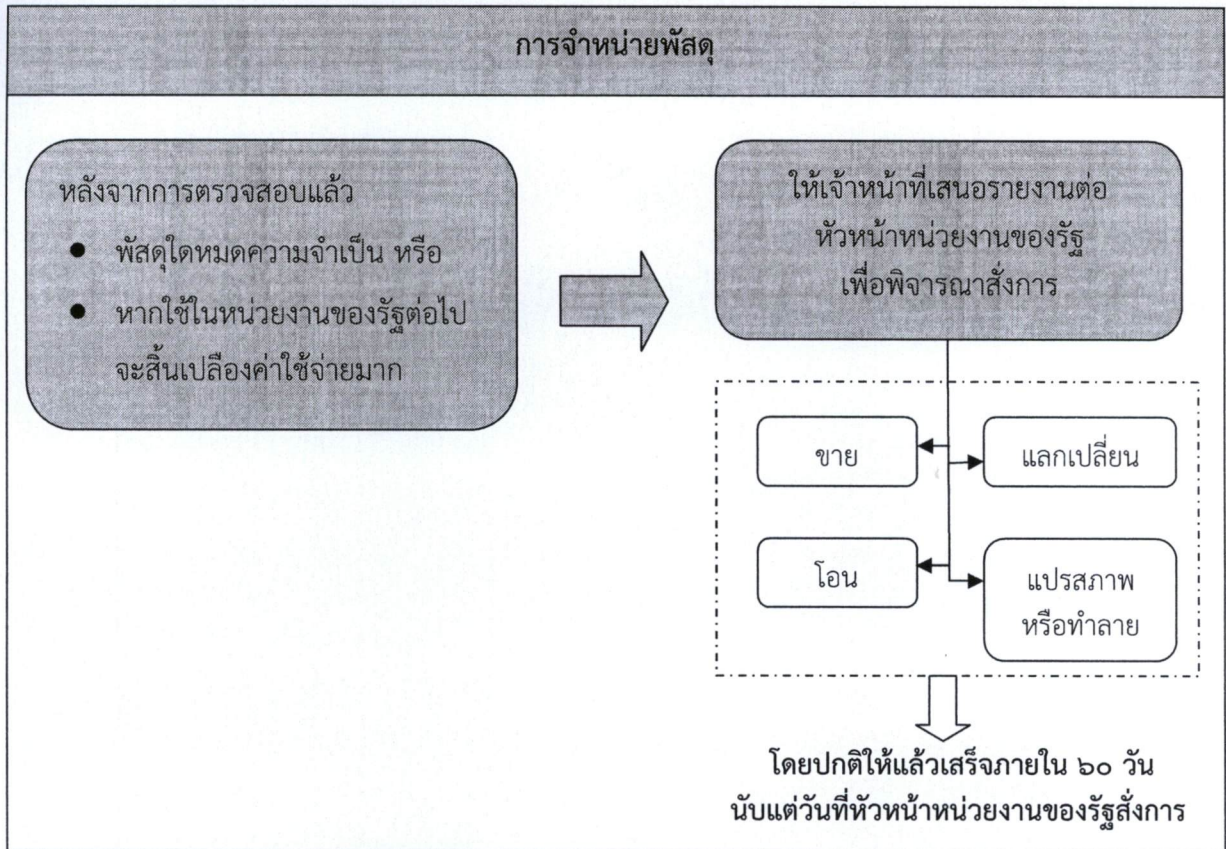
(๒) แลกเปลี่ยน ให้ดำเนินการตามวิธีการแลกเปลี่ยนที่กำหนด
ไว้ในระเบียบนี้

(๓) โอน ให้โอนแก่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การสถาน
สาธารณกุศลตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ให้มีหลักฐาน
การส่งมอบไว้ต่อกันด้วย

(๔) แปรสภาพหรือทำลาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงาน
ของรัฐกำหนด

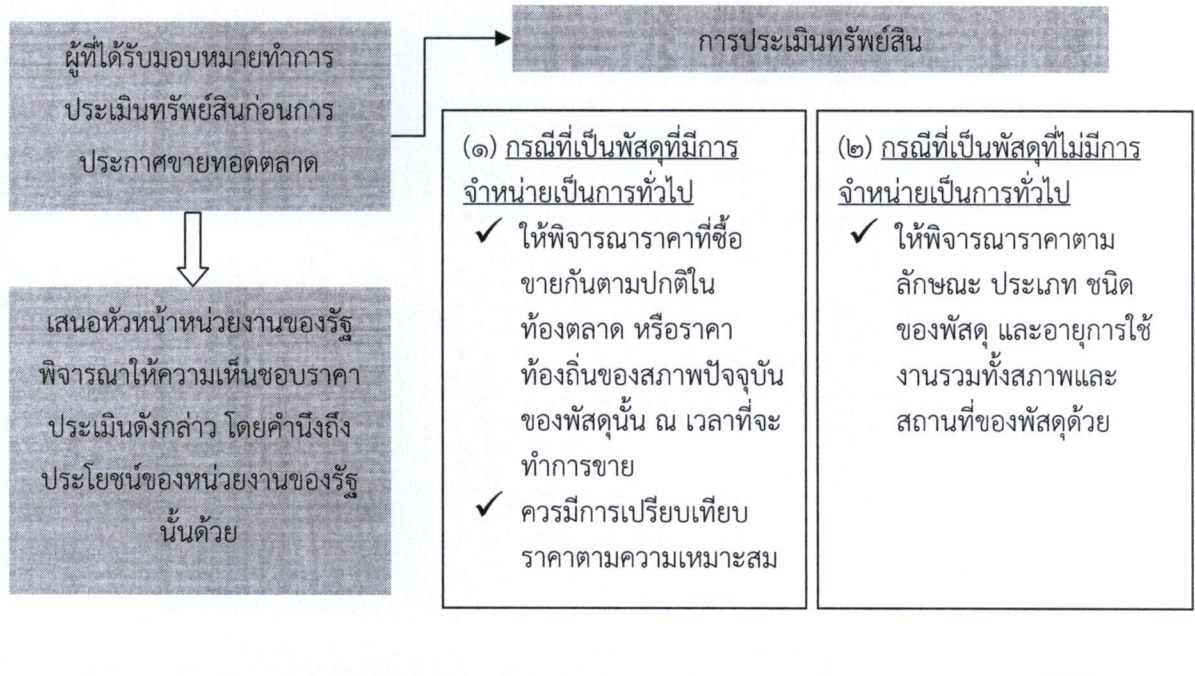
การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยปกติให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน
นับถัดจากวันที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐสั่งการ

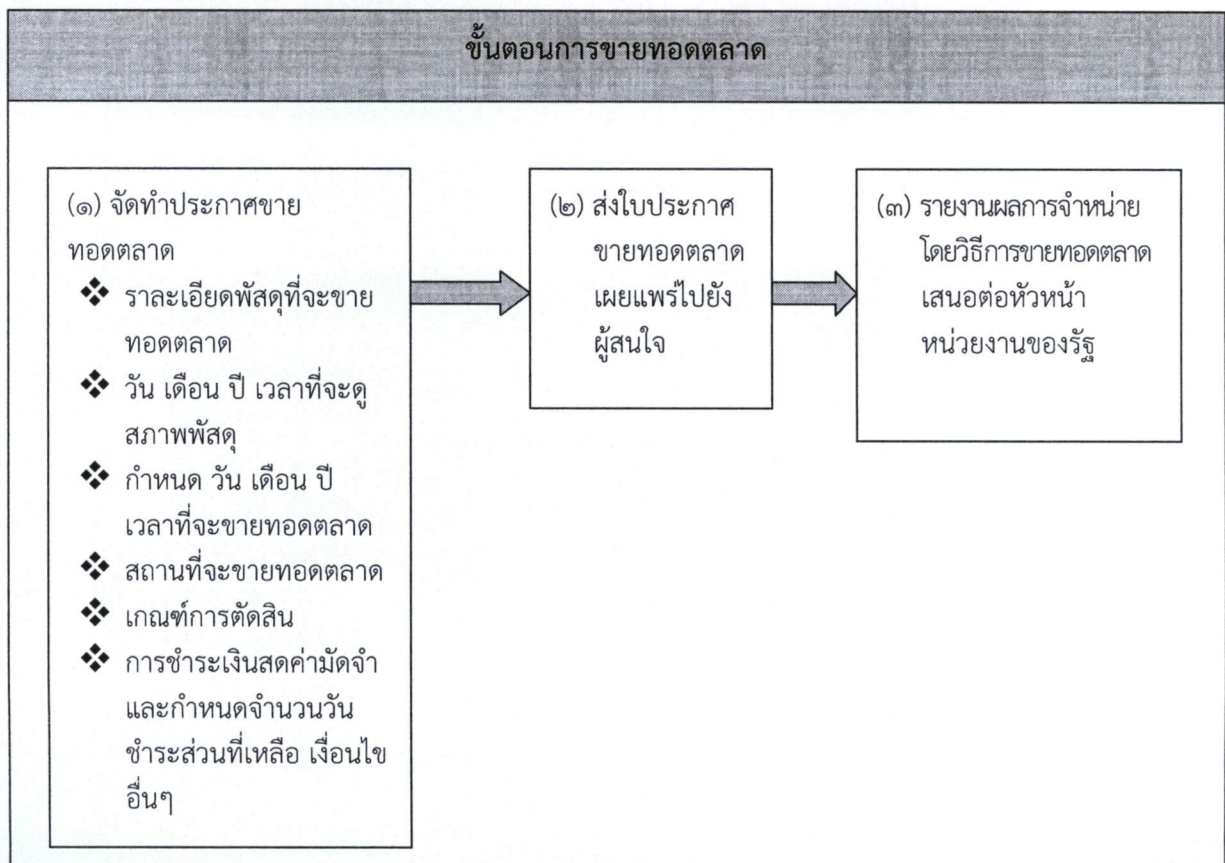

การขายทอดตลาด

การดำเนินการ : ให้ถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ขั้นตอนการขายทอดตลาด

บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล
ป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่สรพ. ๖๕/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๑๕/๕๔/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๖ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบล เบิกจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ความเสียหาย ๕,๑๔๑,๖๗๗.๑๘ บาท

สรุปข้อเท็จจริง จังหวัดได้แต่งตั้งคณะทำงานเข้าติดตามตรวจสอบและติดตามผลการแก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการบริหารงานด้านการเงินการคลังการพัสดุ และการงบประมาณในลักษณะที่ไม่มีฎีกาให้ตรวจสอบ และบางฎีกามีหลักฐานการจ่ายให้ตรวจสอบแต่ไม่ถูกต้องและครบถ้วน มีการถอนเงินฝากธนาคารไปธนาคารพาณิชย์อื่น ที่ไม่มีระเบียบ กฎหมาย จนทำให้เกิดความเสียหายกับทางองค์การบริหารส่วนตำบล

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ เห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดทางละเมิด ดังนี้

๑. นางสาว พ. ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง รับผิด ๔๖.๘๑% ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

๒. นาย ส. ในฐานะปลัดฯ และนายกฯ รับผิด ๓๐.๒๘% ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

๓. นายสาว อ. ในฐานะเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี รับผิด ๒.๓๒% ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลา

ดังกล่าว

๔. นาย ม. ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ รับผิด ๑๕.๕๙% ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

๕. นาย ฉ. ในฐานะรองนายกฯ รับผิด ๕% ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าในระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินโดยเช็คธนาคาร A. จำนวน ๓๗ ฉบับและเช็คธนาคาร B. จำนวน ๘ ฉบับ รวมจำนวน ๔๕ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๘,๖๖๒,๓๙๙.๑๖ บาท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๑ รายการเช็คที่ได้มีการส่งจ่ายเงินจากธนาคาร

ลำดับที่	เลขที่เช็ค	ลงวันที่	จำนวนเงิน (ต้นขั้วเช็ค)	ปรากฏฎีกา แต่หลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน	ไม่ปรากฏฎีกา	หมายเหตุ
๑	XXXX๗๒	๓๑ ก.ค. ๕๒	๒๖๐,๙๙๒	๑๕๒,๙๐๐	๑๐๘,๐๘๒	
๒	XXXX๗๓	๓๑ ก.ค. ๕๒	๔,๕๘๐	๔,๕๘๐	-	
๓	XXXX๗๔	๓ ส.ค. ๕๒	๒๕,๕๐๒	๒๔,๖๐๐	๙๐๒	
๔	XXXX๗๕	๗ ส.ค. ๕๒	๑๗๔,๙๐๘	๑๒๓,๒๗๐	๕๑,๖๓๘	
๕	XXXX๗๖	๑๐ ส.ค. ๕๒	๖,๐๐๐	-	๖,๐๐๐	

ลำดับ ที่	เลขที่เช็ค	ลงวันที่	จำนวนเงิน (ต้นข้าวเช็ค)	ปรากฏฎีกา แต่หลักฐาน ไม่ถูกต้องครบถ้วน	ไม่ปรากฏฎีกา	หมายเหตุ
๖	XXXX๗๗	๑๐ ส.ค. ๕๒	๑๒๔,๙๙๖	๔๙,๔๙๖	๗๕,๕๐๐	
๗	XXXX๗๘	๑๐ ส.ค. ๕๒	๒๓๓,๖๙๙	-	๒๓๓,๖๙๙	
๘	XXXX๗๙	๑๑ ส.ค. ๕๒	๘๗,๕๐๐	๑๙,๐๑๕	๖๘,๔๘๕	
๙	XXXX๘๐	๑๔ ส.ค. ๕๒	๑๗๒,๒๖๐	๑๗๒,๒๖๐	-	
๑๐	XXXX๘๑	๑๔ ส.ค. ๕๒	๗,๑๘๐	๗,๑๘๐	-	
๑๑	XXXX๘๒	๑๔ ส.ค. ๕๒	๑๗๑,๓๕๐	๑๓๕,๐๐๐	๓๖,๓๕๐	
๑๒	XXXX๘๓	๑๔ ส.ค. ๕๒	๑๓,๔๖๓	-	๑๓,๔๖๓	
๑๓	XXXX๘๔	๑๗ ส.ค. ๕๒	๘๘,๑๑๐	๘๘,๑๑๐	-	
๑๔	XXXX๘๕	๑๗ ส.ค. ๕๒	๑๓๗,๒๒๐	๖๒,๕๐๐	๗๕,๗๒๐	
๑๕	XXXX๘๖	๒๑ ส.ค. ๕๒	๒๑๕,๖๗๕	-	๒๑๕,๖๗๕	
๑๖	XXXX๘๗	๒๕ ส.ค. ๕๒	๒๖๐,๐๐๐	๒๒๕,๗๒๐	๓๕,๒๘๐	
๑๗	XXXX๘๘	๒๕ ส.ค. ๕๒	๑๑๕,๗๕๐	๕๐,๙๗๕	๖๔,๗๗๕	
๑๘	XXXX๘๙	๒๘ ส.ค. ๕๒	๙๕,๒๗๘.๓๐	๑๘,๐๖๗.๓๗	๗๗,๒๑๐.๙๓	
๑๙	XXXX๙๐	๒๘ ส.ค. ๕๒	๑๒๐,๐๐๐	-	๑๑๘,๘๐๐	จำนวนเงินน้อยกว่าต้นข้าวเช็ค ๑,๒๐๐ บาท
๒๐	XXXX๙๑	๓๑ ส.ค. ๕๒	๕๙,๗๑๖.๔๖	๑๓,๐๒๕	๔๖,๖๙๑.๔๖	
๒๑	XXXX๙๒	๓๑ ส.ค. ๕๒	๒๒๒,๗๕๐	-	๒๒๒,๗๕๐	
๒๒	XXXX๙๓	๓ ก.ย. ๕๒	๑๓๓,๖๕๐	๑๓๓,๖๕๐	-	
๒๓	XXXX๙๔	๓ ก.ย. ๕๒	๖๙,๓๐๐	๖๙,๓๐๐	-	
๒๔	XXXX๙๕	๓ ก.ย. ๕๒	๔๑๕,๙๕๐	-	๔๑๕,๙๕๐	
๒๕	XXXX๙๖	๔ ก.ย. ๕๒	๑๔,๖๘๓.๘๐	-	๑๔,๖๘๓.๘๐	
๒๖	XXXX๙๗	๗ ก.ย. ๕๒	๑๑๗,๙๗๓	-	๑๑๗,๙๗๓	
๒๗	XXXX๙๘	๗ ก.ย. ๕๒	๑๓,๑๕๐	-	๑๓,๑๕๐	
๒๘	XXXX๙๙	๗ ก.ย. ๕๒	๑๑,๒๕๐	-	๑๑,๒๕๐	
๒๙	XXXX๐๐	๑๐ ก.ย. ๕๒	๓๓๓,๖๕๑	-	๓๓,๖๕๑	
๓๐	XXXX๐๑	๑๐ ก.ย. ๕๒	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-	
๓๑	XXXX๐๒	๑๑ ก.ย. ๕๒	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	-	
๓๒	XXXX๐๓	๑๖ ก.ย. ๕๒	๕๐,๐๔๓	-	๕๐,๐๔๓	
๓๓	XXXX๐๔	๑๖ ก.ย. ๕๒	๒๐๐,๐๐๐	-	๒๐๐,๐๐๐	
๓๔	XXXX๐๕	๒๒ ก.ย. ๕๒	๔๙๕,๓๑๐	-	๔๙๕,๓๑๐	
๓๕	XXXX๐๖	๒๘ ก.ย. ๕๒	๑๙,๘๑๓.๐๘	๑๙,๘๑๓.๐๘	-	
๓๖	XXXX๐๗	๒๘ ก.ย. ๕๒	๓๒๔,๓๓๘	๒๕,๒๑๓.๐๖	๒๙๙,๑๒๕.๒๗	
๓๗	XXXX๐๘	๒๗ ก.ย. ๕๒	๘๕,๑๔๘.๕๑	-	๘๕,๑๔๘.๕๑	
๓๘	XXXX๐๙	๑๗ ส.ค. ๕๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	
๓๙	XXXX๑๐	๒๖ ส.ค. ๕๒	๑๖๑,๕๒๘	๑๖๑,๕๒๘	-	
๔๐	XXXX๑๑	๓ ก.ย. ๕๒	๑,๑๐๐,๐๐๐	-	๑,๑๐๐,๐๐๐	

ลำดับ ที่	เลขที่เช็ค	ลงวันที่	จำนวนเงิน (ต้นข้าวเช็ค)	ปรากฏฎีกา แต่หลักฐาน ไม่ถูกต้องครบถ้วน	ไม่ปรากฏฎีกา	หมายเหตุ
๔๑	XXXX๙๕	๑๖ ก.ย. ๕๒	๓๐๐,๐๐๐	-	๓๐๐,๐๐๐	
๔๒	XXXX๙๗	๒๕ ก.ย. ๕๒	๑๖๕,๗๒๘	๑๖๔,๑๒๘	๑,๖๐๐	
๔๓	XXXX๙๘	๒๐ ต.ค. ๕๒	๖๖๒,๖๖๕.๖๓	๔๔๓,๒๘๑	๒๑๙,๓๘๔.๖๓	
๔๔	XXXX๙๙	๒๗ ต.ค. ๕๒	๑๔๕,๗๖๐	๑๔๕,๐๙๓	๖๖๗	
๔๕	XXXX๐๐	๒๗ ต.ค. ๕๒	๒๑๐,๕๓๗.๓๘	-	๒๑๐,๕๓๗.๓๘	
		รวม	๘,๖๖๒,๓๙๙.๑๖	๒,๓๔๓,๗๐๔.๕๑	๖,๓๑๘,๖๙๔.๖๕	จ่ายตามหน้าเช็ค เป็นเงินจำนวน ๘,๖๖๑,๑๙๙.๑๖ บาท

(หมายเหตุ จากการตรวจสอบสำเนาเช็คเลขที่ xxxxx๙๑ รายการที่ ๑๙ พบว่าต้นข้าวเช็คระบุจำนวนเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท แต่เช็ค
สั่งจ่ายเงินจำนวน ๑๑๘,๘๐๐ บาท จึงมีจำนวนเงินที่จ่ายตามหน้าเช็คทั้ง ๔๕ ฉบับ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘,๖๖๑,๑๙๙.๑๖ บาท
(๘,๖๖๒,๓๙๙.๑๖ - ๑,๒๐๐))

เมื่อพิจารณาตรวจสอบจากเอกสารหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า การสั่งจ่ายเช็คดังกล่าวเป็น
การเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีฎีกาหรือมีฎีกา แต่หลักฐานการเบิกจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง
ครบถ้วน ไม่ลงเลขที่คลังรับฎีกา ไม่ลงวัน เดือน ปี เจ้าหน้าที่พัสดุไม่ลงลายมือชื่อในบันทึกขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง ไม่มีใบแจ้งหนี้/
ส่งมอบงาน เจ้าหน้าที่การเงินไม่ตรวจสอบงบประมาณคงเหลือ ผู้รับเงินไม่ลงลายมือชื่อในฎีกา ผู้รับจ้างไม่ลงลายมือชื่อใน
ใบเสนอราคา บางกรณีไม่มีใบเสร็จรับเงิน จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗
และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีจึงเป็นการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุ
ให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย ซึ่งพิจารณาความเสียหายได้ ดังนี้

ตารางที่ ๒ การพิจารณาความเสียหาย

ลำดับ ที่	เลขที่เช็ค	จำนวนเงิน ตามหน้าเช็ค	จำนวนเงินที่ กก. ละเมิด พิจารณาให้ หักส่วน	จำนวนเงินที่ กก. แพ่ง พิจารณาให้ หักส่วน	จำนวนเงิน ที่ได้รับผิด
๑	XXXX๗๒	๒๖๐,๙๙๒	-	-	๒๖๐,๙๙๒
๒	XXXX๗๓	๔,๕๘๐	๔,๕๘๐	๔,๕๘๐	-
๓	XXXX๗๔	๒๕,๕๐๒	-	-	๒๕,๕๐๒
๔	XXXX๗๕	๑๗๔,๙๐๘	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๑๒๙,๙๐๘
๕	XXXX๗๖	๖,๐๐๐	-	-	๖,๐๐๐
๖	XXXX๗๗	๑๒๔,๙๙๖	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๔,๙๙๖
๗	XXXX๗๘	๒๓๓,๖๙๙	-	-	๒๓๓,๖๙๙
๘	XXXX๗๙	๘๗,๕๐๐	-	-	๘๗,๕๐๐
๙	XXXX๘๐	๑๗๒,๒๖๐	-	-	๑๗๒,๒๖๐
๑๐	XXXX๘๑	๗,๑๘๐	๗,๑๘๐	๗,๑๘๐	-
๑๑	XXXX๘๒	๑๗๑,๓๕๐	-	-	๑๗๑,๓๕๐
๑๒	XXXX๘๓	๑๓,๔๖๓	-	-	๑๓,๔๖๓

ลำดับ ที่	เลขที่เช็ค	จำนวนเงิน ตามหน้าเช็ค	จำนวนเงินที่ กก. ละเมิด พิจารณาให้ หักส่วน	จำนวนเงินที่ กก. แพ่ง พิจารณาให้ หักส่วน	จำนวนเงิน ที่ได้รับผิด
๑๓	XXXX๘๔	๘๘,๑๑๐	-	-	๘๘,๑๑๐
๑๔	XXXX๘๕	๑๓๗,๒๒๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๙๗,๒๒๐
๑๕	XXXX๘๗	๒๑๕,๖๗๕	-	-	๒๑๕,๖๗๕
๑๖	XXXX๘๘	๒๖๐,๐๐๐	-	-	๒๖๐,๐๐๐
๑๗	XXXX๘๙	๑๑๕,๗๕๐	๒๖,๔๐๐	๑,๕๐๐	๑๑๔,๒๕๐
๑๘	XXXX๙๐	๙๕,๒๗๘.๓๐	๑๔,๗๒๕.๒๐	๑๔,๖๗๑.๒๐	๙๕,๒๗๘.๓๐
๑๙	XXXX๙๑	๑๒๐,๐๐๐	-	-	๑๒๐,๐๐๐
๒๐	XXXX๙๒	๕๙,๗๑๖.๔๖	๓,๐๖๐	๓,๐๖๐	๕๖,๖๕๖.๔๖
๒๑	XXXX๙๓	๒๒๒,๗๕๐	-	-	๒๒๒,๗๕๐
๒๒	XXXX๙๔	๑๓๓,๖๕๐	-	-	๑๓๓,๖๕๐
๒๓	XXXX๙๕	๖๙,๓๐๐	-	-	๖๙,๓๐๐
๒๔	XXXX๙๖	๔๑๕,๙๕๐	-	-	๔๑๕,๙๕๐
๒๕	XXXX๙๗	๑๔,๖๘๓.๘๐	-	-	๑๔,๖๘๓.๘๐
๒๖	XXXX๙๘	๑๑๗,๙๗๓	-	-	๑๑๗,๙๗๓
๒๗	XXXX๙๙	๑๓,๑๕๐	-	-	๑๓,๑๕๐
๒๘	XXXX๐๐	๑๑,๒๕๐	-	-	๑๑,๒๕๐
๒๙	XXXX๐๑	๓๓๓,๖๕๑	-	-	๓๓๓,๖๕๑
๓๐	XXXX๐๒	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-
๓๑	XXXX๐๔	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	-
๓๒	XXXX๐๕	๕๐,๐๔๓	-	-	๕๐,๐๔๓
๓๓	XXXX๐๖	๒๐๐,๐๐๐	-	-	๒๐๐,๐๐๐
๓๔	XXXX๐๗	๔๙๕,๓๑๐	-	-	๔๙๕,๓๑๐
๓๕	XXXX๐๘	๑๙,๘๑๓.๐๘	-	-	๑๙,๘๑๓.๐๘
๓๖	XXXX๐๙	๓๒๔,๓๓๘	๑๐,๗๔๖.๗๘	๑๐,๗๔๖.๗๘	๓๑๓,๕๙๑.๒๒
๓๗	XXXX๑๐	๘๕,๑๔๘.๕๑	-	-	๘๕,๑๔๘.๕๑
๓๘	XXXX๙๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	-
๓๙	XXXX๙๓	๑๖๑,๕๒๘	๑๖๑,๕๒๘	๑๖๑,๕๒๘	-
๔๐	XXXX๙๔	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	-
๔๑	XXXX๙๕	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	-
๔๒	XXXX๙๗	๑๖๕,๗๒๘	๑๖๔,๑๒๘	๑๖๔,๑๒๘	๑๖๕,๗๒๘
๔๓	XXXX๙๘	๖๖๒,๖๖๕.๖๓	๔๔๓,๒๘๑	๔๔๓,๒๘๑	๒๑๙,๓๘๔.๖๓
๔๔	XXXX๙๙	๑๔๕,๗๖๐	๑๔๕,๐๙๓	๑๔๕,๐๙๓	๖๖๗
๔๕	XXXX๐๐	๒๑๐,๕๓๗.๓๘	-	-	๒๑๐,๕๓๗.๓๘
	รวม	๘,๖๖๑,๑๙๙.๑๖	๓,๕๒๐,๗๒๑.๙๘	๓,๔๙๕,๗๖๗.๙๘	๕,๑๖๕,๔๓๑.๑๘

โดยพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบเพิ่มจากความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ดังนี้

๑. ลำดับที่ ๑๗ เช็คเลขที่ xxxxx๘๙ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๑๑๕,๗๕๐ บาท ปรากฏรายการจ่ายค่าเครื่องเสียงออกพื้นที่ประชาสัมพันธ์เลือกตั้งจำนวน ๒๖,๔๐๐ บาท ซึ่งมีใบเสร็จรับเงินระบุรายการค่าจ้างเหมาเครื่องเสียงออกพื้นที่ประชาสัมพันธ์เลือกตั้งเป็นเวลา ๑๒ วัน และปรากฏลายมือชื่อนาย ก. เป็นผู้รับเงินจำนวน ๒๖,๔๐๐ บาท แต่นาย ก. ให้อภัยคำว่า ไม่มีเครื่องเสียงรับจ้างประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง แต่เคยรับจ้างขับรถประชาสัมพันธ์เลือกตั้ง ๑๑ วัน ได้ค่าจ้างจำนวน

๑,๕๐๐ บาท และไม่เคยมีใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใด กรณีจึงเชื่อว่ามี การรับเงินค่าขับรถประชาสัมพันธ์จริงเพียง ๑,๕๐๐ บาท จึงเห็นสมควรให้ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบในรายการดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๒๔,๙๐๐ บาท (๒๖,๔๐๐-๑,๕๐๐)

๒. ลำดับที่ ๑๘ เช็คเลขที่ xxx๙๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๙๕,๒๗๘.๓๐ บาท ปรากฏรายการ ค่าไปรษณีย์จำนวน ๔๙๙.๑๕ บาท เมื่อตรวจสอบเอกสารหลักฐานแล้วพบใบเสร็จรับเงินรวมเป็นเงินเพียงจำนวน ๔๔๕.๑๕ บาท จึงเห็นสมควรให้ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจำนวน ๕๔ บาท

รวมความเสียหายที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบเป็นเงินจำนวน ๕,๑๖๕,๔๓๑.๑๘ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการลงลายมือชื่อในเช็คจำนวน ๔๕ ฉบับ เป็นไปตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ xxx/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการรับเงิน - การเบิกจ่ายเงินลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งมีนาย ส. ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นางสาว พ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนคลัง และนาย ฉ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธาเป็นคณะกรรมการ เบิกเงินในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ครบวาระ การดำรงตำแหน่งโดยคณะกรรมการเบิกเงินทั้ง ๓ คน ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คจำนวน ๔๕ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๘,๖๖๑,๑๙๙.๑๖ บาท แต่ไม่สามารถหาหลักฐานเพื่อหักล้างฎีกาที่ขอเบิกจ่ายเงิน รวมถึงกรณีที่ไม่มีฎีกาประกอบการ เบิกจ่ายเงินเป็นเงินจำนวน ๕,๑๖๕,๔๓๑.๑๘ บาท ประกอบกับฎีกาเบิกจ่ายเงินประเภทจัดซื้อจัดจ้างหลายฎีกา บุคคลที่มี รายชื่อเป็นผู้ขาย และผู้รับจ้างกับองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ต่างให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ไม่เคยเป็นผู้รับจ้างกับองค์การ บริหารส่วนตำบลและได้ปฏิเสธลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินที่ออกให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของตนเอง นอกจากนี้ เอกสารแสดงการตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับงานรวมถึงการตรวจฎีกาและการอนุมัติฎีกาดำเนินการโดยกลุ่มบุคคล เดียวกัน พฤติการณ์และการกระทำของบุคคลดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควร ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีเป็นการจงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕,๑๖๕,๔๓๑.๑๘ บาท จึงให้นาย ส. นางสาว พ. และนาย ฉ. ร่วมกันรับผิดชอบใช้ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕,๑๖๕,๔๓๑.๑๘ บาท โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบในส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นจำนวนเงินที่ต้องรับผิดชอบคนละ ๑,๗๒๑,๘๑๐.๓๙ บาทตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้จัดทำ	นางสาวพัทยา	ประมาณ	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ผู้สอบทาน	นางสาวมณี	หัสชู	นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ